

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan kylien tiedotuslehti
Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry Huhtikuu 2012

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Pilkkisakuvat: Anne Tommo

Aurinko suosi pilkkikansaa Päijänteellä

Äinään seudun väki oli runsaslukuisesti nauttimassa kauniista kevätsäästä maaliskuun viimeisenä sunnuntaina Päijänteellä Talassaaren edustalla. Äinään seudun maamiesseuran ja Äinään Pyrkivän järjestämässä pilkkitapahtumassa tuuli puhalteli välillä jäätävästi, mutta se ei haitannut ainakaan Tiina Huttusta (vas.) eikä hänen tyttärentytärtään ja tytärtään.

- * Leipurimestareitamme kahdessa polvessa
- * Kiljusen herrasväki viihdyttää katsojia

Pääkirjoitus

Hyvät kyliemme asukkaat

”Yhdistyksen tarkoituksena on toimia alueen ja sen vakinaisten ja vapaa-ajanasukkaiden sekä yhteisöjen edunvalvojana. Yhdistys pyrkii edistämään alueen elinkelpoisuutta, asuinympäristön viihtyvyyttä, harrastus- ja kulttuuritoimintaa sekä alueen asukkaiden yhteistyötä, toimeentulomahdollisuuksia ja omatoimisuutta. Yhdistys pyrkii edistämään myös ympäristön- ja luonnonsuojelua alueellaan.”

”Yhdistys osallistuu aluetta koskevaan suunnitteluun ja suunnitelmien toteutukseen sekä pyrkii vaikuttamaan päätöksentekoon eri yhteisöissä. Yhdistys tekee aloitteita ja esityksiä sekä antaa lausuntoja viranomaisille ja muille järjestöille sekä järjestää keskustelu-, valistus- ja tiedotustilaisuuksia sekä kursseja, juhlia, retkiä, talkoita ja muuta samantapaista toimintaa.”

Edellä oleva on sanatarikka osa viime vuosikokouksessa uudistettujen sääntöjen toisesta kohdasta, missä määritellään kyläyhdistyksemme tarkoitus ja toiminnan laatu.

Aiempiin sääntöihin verrattuna lisäyksenä on ympäristön- ja luonnonsuojelun edistäminen. Säännöissä korostetaan myös viranomaisten ja muiden päättäjien kanssa tehtävää yhteistyötä. Heille tehdään esityksiä ja vaatimuksia sekä annetaan lausuntoja kyläyhteisön ja sen asukkaiden etujen puolesta. Vastavuoroisesti edellytetään, että mm. kunnan viranomaiset tietyissä asioissa pyytävät lausuntoja.

Olemme kuntamme reuna-alueella. Haluamme vaikuttaa siihen, että emme jää paitsioon kun alueemme ja sen asukkaiden toimintaedellytyksiä käsitellään. Olemme viime aikoina puuttuneet epäkohtiin ja vaatineet tasapuolista kohtelua.

Annoimme äskettäin lausunnon kunnan vesihuoltosuunnitelmasta, joka sellaisenaan toteutettuna sisältää mielestämme epäkohtia eikä se täytä tasapuolisuuden vaatimuksia. Annoimme myös lausunnon kunnan strategialuonnoksesta.

Oman alueemme ympäristön- ja luonnonsuojelun kehittämiseen haluamme osallistua myös entistä painokkaammin.

Viime vuosi oli toiminnallisesti hyvä. Luontokeskuksen tekeminen oli suurin ja meidän voimavaroillamme vaativin kehittämiskohde myös taloudellisesti, vaikka Leader-rahoituksella saadaankin katettua 75 % kustannuksista. Talkootyön osuus on ollut ja tulee vieläkin olemaan merkittävä. Tässä yhteydessä kiitokset talkoolaisille. Luontokeskus valmistuu niin, että avajaiset pidetään helatorstaina 17.5.

Vuoden vaihteessa saatiin vihdoin kyläämme pikavuoroille pysäkit, joilta on nyt useita yhteyksiä Helsinkiin tai Jyväskylään päin.

Kuluvan vuoden toiminnoista luontokeskuksen ohella keskeisin ja tulevaisuutta luotaava asia tulee olemaan kyläsuunnitelman tekeminen. Huhtikuussa aloitettavaan, tulevia tavoitteita ja toimia luotaavan kyläyhteisömme kehittämissuunnitelmaan toivotaan asukkaiden osallistuvan mielipiteillään ja näkemyksillään.

Kaikkein tärkein asia oman kylätoiminnassamme on hyvä yhteistyö ja mukana oleminen käytännön toiminnoissa, tapahtumissa ja niiden suunnittelussa.

Vuosikokous päätti, että yhdistyksemme uusi nimi on Äinään seudun kyläyhdistys ry. Uuden nimen katsotaan kuvaavan entistä paremmin, laajemmin ja tasapuolisemmin yhteisömme aluetta.

Hyvää kevättä ja kesää kaikille, tervetuloa sankoin joukoin mukaan toimintaan meidän kaikkien yhteiseksi hyväksi.

Raimo Salmela

Aurinko paistoi maaliskuun viimeisen päivän aamuna Helmin ja Maaritin piirakkakojuille.

Kyliemme yrittäjiä

Äiti ja tytär – mainiot piirakkamestarimme

Kyliemme vahvoihin yrittäjiin kuuluvat piirakkamestarit Helmi Mynttinen, 76, Vähimaasta ja hänen tyttärensä Maarit Hyytiäinen Iso-Äiniöltä. Kummallakin

Päämyyntipaikkana palkituilla piirakantaitajilla on Lahden tori, jossa Helmi on myynyt tuotteitaan jo 48 vuotta ja Maarit 25 vuotta. Molemmat ovat saaneet tunnustusta ja kunniaa Lahden torikulttuurin ylläpitämisestä omalla ansiokkaalla työllään.

on kotonaan oma leipomo, josta leviää piirakoita ja muita herkullisia leipomotuotteita lähelle ja kauas.

Helmin piirakkataival lähti liikkeelle aikanaan omakotitalossa Hollolassa, kun Jorma-aviomies joutui työpaikassaan nelipäiväiselle viikolle, ja perheen elättämiseen tarvittiin lisätuloja. Karjalanpiirakoilla, kakuilla ja pikkuleivillä alkanut toiminta laajeni kysynnän mukaan myös

keitinpiiraisiin, ja silloin tarvittiin jo kunnolliset leipomotilat. Mynttiset ostivat 1984 Vähimaasta osuvasti Jorman hiekka -nimisen tontin, jonne isä ja pojat rakensivat 1986 valmistuneen komean kaksikerroksisen omakotitalon. Alakertaan tulivat ne kaivatut leipomotilat, ja siellä ovat siitä lähtien syntyneet piirakat, kakut, pikkuleivät ja monet muut herkut.

Maarit taas toimi Hollolassa perhepäivähoitajana, mutta kaipasi elämäänsä jotain muuta. Kun äidin leipomistaidot ovat periytyneet myös tyttärelle, hän ryhtyi myymään leipomiaan piirakoita ja muita tuotteita ensin lauantaisin Hollolan torilla. Lahdessa oli aikanaan useita piirakanmyyjiä, mutta kun heitä alkoi iän ja sairauksien myötä vähitellen poistua torimyyntistä, Helmi houkutteli Maaritin mukaan, ja siellä sitä ollaan edelleenkin.

Vuorokausirytmii on vaativa kummallakin

Leipomoalalla on kautta aikojen ollut lukuisista muista ammateista poikkeava työrytmi, ja niin se on meidän piirakkamestareillammekin. Helmi on omalla paikallaan Lahden torilla aamusta hieman yli puoleen päivään keskiviikosta lauantaihin. Tuoreiden leipomotuotteiden valmistaminen edellyttää varhaista aamunousua. Niinpä Helmi nouseekin muina toripäivinä puoli kolmen aikoihin, mutta lauantaisin jo klo yhdeltä. Aikaisin nouseminen tarkoittaa vastaavasti varhaista nukkumaan menemistä iltaisin, ja jo seitsemän aikaan hän on kirjansa kanssa sängyssä. Uni tulee puolen tunnin lukemisen jälkeen.

Maarit puolestaan on Lahden torilla myymässä jo puoli kahdeksasta lähtien kaikkina päivinä torstaita lukuun ottamatta. Hän herää leipomaan normaaliaamuina kolmen maissa, mutta lauantaisin ja markkinapäivinä jo puolilta öin. ”Vain nuo puolen yön heräämiset vaativat iltapäivällä pienet torkut, muuten pärjään, kun pidän huolta siitä, että menen aikaisin nukkumaan”, Maarit kertoo.

Molemmilla kauppa käy: karjalanpiirakat ja keitinpiiraat ovat arkisin kysytyintä tavaraa, mutta erityisesti viikonloppuisin ja pyhien edellä marja- ja sienipiirakat, kakut, pikkuleivät ja pullatuotteet menevät kuin kuumille kiville. Sekä Helmi että Maarit tekevät myös tilauksesta tuotteitaan erilaisiin perhejuhliin, ja valmiita leipomuksia

Maaritin lapsenlapsi, pian 3-vuotias Vilho on jo harrastamassa torimyyntiä mumminsa ja isomummunsa kanssa.

noudetaan niin torilta kuin kummankin kotileipomostakin. Asiakkaat tulevat läheltä ja kaukaa.

Suuri perhe ja asiakkaat Helmin tukena

Rakkaan Jorma-aviomiehen poisnukkuminen kuusi vuotta sitten oli Helmille raskas isku, josta hän ei vielä ole toipunut. Lapset perheineen ovat kuitenkin olleet koko ajan tärkeänä tukena, ja heidän lisäksi torilla myyminen sekä vakituiset asiakkaat ovat auttaneet siihen, että elämä jatkuu. Helmillä on neljä lasta, Ari, Maarit, Jyrki ja Juri, kahdeksan lastenlasta ja viisi lastenlastenlasta. Ari on töissä Skanskalla Lahdessa ja Juri opettajana ammattikorkeakoulussa Tampereella.

Maaritin lisäksi Jyrki on seurannut äitinsä jalanjälkiä ja teki työuransa Sinuhen leipomossa. Vääksyssä perheineen asuva Jyrki käy Helmin toripäivinä säännöllisesti aamuin paistamassa keitinpiiraat, ja auttaa muutenkin monissa asioissa. Hänen perheensä kerää Helmille vuosittain sienet sienipiirakoita varten, ja saa vastalahjaksi Helmiltä vuoden perunat.

”Aikaisemmin vietimme jouluja yhdessä meillä, mutta nykyisin perhe on jo kasvanut niin suureksi, ettei sellaisia mahdollisuuksia enää juuri ole. Sen sijaan minua kutsutaan syömään lasten luo niin jouluna kuin muulloinkin, ja lähimpänä asuva Maarit tulee säännöllisesti luokseni teelle maanantaisin ja tiistaisin toripäivien jälkeen. Syntymäpäivillä usein myös tavataan”, Helmi kertoo.

Toripäivän jälkeen Helmi rentoutuu teetä juoden ja lehteä lukien. Sitten onkin talon muiden asukkaiden vuoro saada huomiota, sillä pihalla olevassa kanalassa odottaa ruokintaa nelisenkymmentä innokasta kaakattajaa. ”Kun aikanaan otimme kanoja, juoksin niitä katsomassa vähän väliä. Nyt kanoilla on kaukalossa jatkuvasti jyviä ja vesiastiassa vettä, muu ruoka tulee vasta iltapäivällä. Minulla on ollut sekä valkoisia että ruskeita kanoja. Pidän erityisesti ruskeista, sillä ne ovat hyvin seurallisia. Jorman kuoleman jälkeen menin lähes päivittäin pienen pallin kanssa kanalaan istumaan, otin ruskeita kanoja syliini, silittelin niitä ja purin niille suruani.”

Maarit rentoutuu mökillä

Maarit muutti perheineen 14 vuotta sitten Hollolasta Karsillantielle Iso-Äiniölle. Hiltusilta ostetun talon kahden auton tallista tehtiin tilava ja toimiva leipomo. Työ vaativine vuorokausirytmieineen säätelee Maaritin elämää, mutta hän vakuuttaa, että osaa pitää myös lomaa ja rentoutua vapaa-aikoina.

”Tyttärelläni Miralla, 33, on yksi tytär ja kaksi poikaa ja pojallani Nikolla, 29, kaksi tyttäretä. Kumpikin perhe asuu Hollolassa, ja yhteydet Äinään ja Hollolan välillä ovat hyvin tiiviit. Käymme toistemme luona säännöllisesti, ja autan mahdollisimman paljon lastenlasteni hoidossa. Lapset perheineen käyvät myös torilla, ja koko porukka lapsia myöten osaa myydä piirakoita ja muita tuotteita.”

Lomaa Maarit kertoo viettävänsä lähinnä talvella, jolloin torilla on hiljaista. Silloin hän menee Padasjoella sijaitsevalle mökilleen, jossa hän muutenkin parhaiten rentoutuu yksin tai perheen kanssa ympäri vuoden. Joskus hän lähtee lomalle etelään. ”Kevät, kesä ja syksy ovat torimyyjän sesonkiaikaa, silloin ei kannata lomailla, mutta mökillä voi aina vapaa-aikana puuhastella ja

nauttia. Torstait ovat vuoden ympäri minun ”pekkaspäiviäni”, jolloin hoitelen erilaisia omia asioitani, Maarit kertoo.

Torielämää ei vaihdettaisi pois

Helmillä on liki viidenkymmenen vuoden ura piirakkamyyjänä Lahden torilla, ja Maaritilla meneillään kahdeskymmenesviides vuosi. He vakuuttavat, että torilla myyminen on paitsi työtä myös elämäntapa, josta kumpikaan ei halua luopua. Muut myyjät tulevat tutuiksi vuosien varrella, vaikka jokainen tekeekin omaa työtään, ja vastaavasti vakituisista asiakkaista tulee monissa tapauksissa jopa ystäviä, joiden perhetapahtumia, lasten syntymistä ja kasvamista seurataan viikoittaisten leivonnaisten ostamisen yhteydessä.

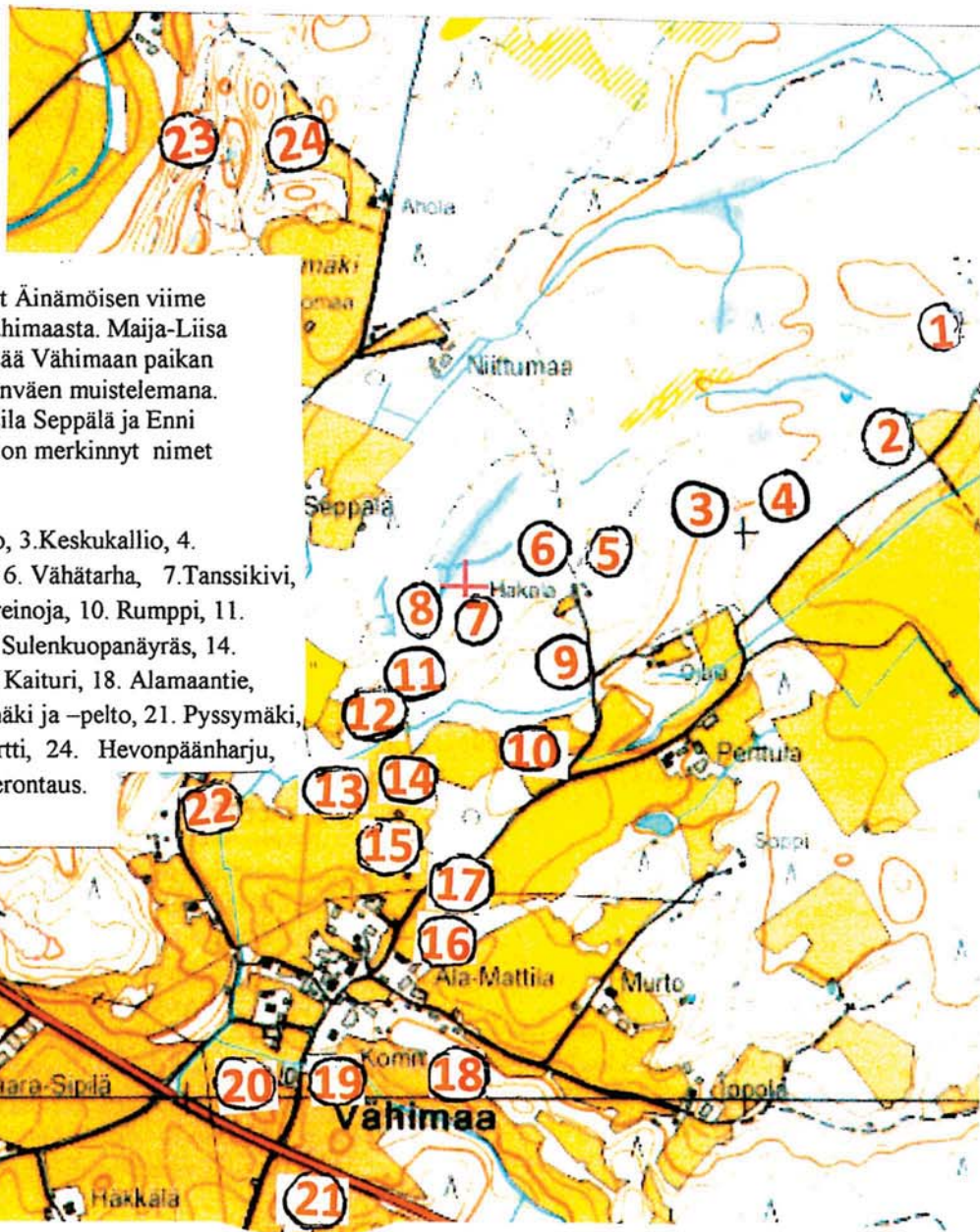
Helmi ja Maarit, nykyään torin ainoat piirakanmyyjät, ovat aina samalla paikalla, satoi tai paistoi. Siitä heille onkin annettu näyttävästi tunnustusta: Lahden kulttuurilautakunta antoi Maaritille noin neljä vuotta sitten kunniakirjan tunnustuksena siitä, että hän on jatkanut ja jatkaa Lahden torin piirakkaperinnettä. Helmistä Lions Club olisi jo vuosia sitten tahtonut tehdä Lahden virallisen piirakkaneuvoksen, mutta sitä Helmi ei halunnut. Viime joulukuussa hän taipui kuitenkin Lahden keskustaehyitys yhdistyksen antamaan Lahden keskustan eheyttäjä 2011 -tunnustukseen, jolla kiitettiin hänen arvokasta työtään Lahden torin ja keskustan säilyttämisessä.

Vaikka Helmin ja Maaritin työssä rankat vuorokausirytmit joskus väsyttävät, ei torilta pois jääminen ole tullut mieleen.

”Oikeastaan ainoa kerta, jolloin itse en halunnut lähteä enää torille, oli sen jälkeen, kun Jorma-mieheni oli nukkunut pois. Poikani Juri ehkä ymmärsi parhaiten torin merkityksen minulle tässäkin tilanteessa, sillä hän todella painosti minua palaamaan torille. Mutta vasta, kun näin erikoisen unen, sain taas voimaa lähteä. Unessa nousin aamuyöllä mieheni vierestä sängystä ja lähdin torille. Palasin kuitenkin pian takaisin ja sanoin, ettei torilla ole pöytiä, en voi mennä sinne myymään. Mieheni nousi sängystä, poistui ja palasi hetken kuluttua. Nyt siellä on pöydät, voit mennä, hän sanoi. Tuon unen jälkeen ryhdyin taas myymään piirakoita torilla, kertoo Helmi.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Tanssikivi, Linjalähde, Rumppi

Tikkalan Leila oli kerännyt Äinämoisen viime numeroon paikannimiä Vähimaasta. Maija-Liisa Seppälä on nyt koonnut lisää Vähimaan paikan nimityksiä Ala-Mattilan talonväen muistelemana. Muistelijoina ovat olleet Eila Seppälä ja Enni Lippahainen. Maija-Liisa on merkinnyt nimet karttaan.

1. Palannekallio, 2. Rainio, 3. Keskukallio, 4. Linjalähde, 5. Ruskeakivi, 6. Vähätarha, 7. Tanssikivi, 8. Linnukarkeinsuo, 9. Soreinoja, 10. Rumppi, 11. Haka, 12. Korskeski, 13. Sulenkuopanäyräs, 14. Kiviinäyräs, 15. Sollo, 16. Kaituri, 18. Alamaantie, 19. Tervapelto, 20. Haaramäki ja -pelto, 21. Pyssymäki, 22. Pajumäki, 23. Myllyportti, 24. Hevonpäänharju, 25. Myllytienpelto, 26. Lierontaus.

Iso-Äiniön ja Joenniemen nimet talteen

Vähimaan ja Myllykselän paikannimistöä on kertynyt jo kunnioitettava määrä. Nyt voisivat Iso-Äiniön ja Joenniemen asukkaat herätä keräämään katoavaa nimistöään.

Täknäynä voisi olla muutama nimi matkalla Vähimaasta kohti Padasjoen rajaa. Vähimaan rajalla on Rajamäki, sitten vanhaa tietä kuljettaessa tulee Rähälänmäki, Nikkilän- tai Mäkelänmäki, Hentilänmäki,

Paavolanmäki ja Kyöstilän- tai Paasinmäki. Kun jatketaan matkaa päästään Kirkolan mutkaan, jossa muinoin helposti suistuttiin ojaan, jos vauhti oli liian kova.

Karsillantietä matkatessa ensimmäinen mäki oikealla on Pauninmäki, jossa on piirakkamestari Maarit Hyytiäisen talo. Vastakkaisella puolella tietä mäkeä kutsuttiin muistaakseni Pihlajamäeksi.

Kuivuri sijaitsee Tiasmäessä ja Niemen Timon talo on Harakkamäessä. Kokkolasta oikealle oleva harju on Ahtianmäki ja Niemen Timon lammikko on kaivettu Jokkorpeen. Tässä muutamia nimiä aluksi. Siitä vaan täydentämään Iso-Äiniön paikannimistöä.

Pentti Etu-Seppälä

Kullathauta, Makiaisaro, Rätkä...

Riukan Esko on kerännyt ison joukon Myllykselän paikanimistöä talteen. Oheisesta kartasta paikat löytyvät numeroiden mukaan.

1. Vanhaniittu, 2. Kersantinniittu, 3. Kokkolanniittu, 4. Suntiaksenniittu, 5. Loukastennoro, 6. Tervakuopanmäki, 7. Kukkokivenpelto, 8. Leppälämpelto, 9. Kuuselanpelto, 10. Hypperännoro, 11. Kiirulanniittu, 12. Sammalniittu, 13. Murronmäki, 14. Karjalaukunmäki, 15. Tieniittu, 16. Vähäkorpi, 17. Suonniittu, 18. Rautekorpi, 19. Palannepassi, 20. Piippulähtennoro, 21. Soimakallio, 22. Puolapuunpassi, 23. Raisio, 24. Tommonniittu, 25. Tuikkinen, 26. Suovaniittu, 27. Mukkustenaho, 28. Kurenmaa, 29. Lintumäki, 30. Kukonoja, 31. Vaahaia, 32. Kylmäoja – Ryyymyllynkolu, 33. Kupinpelto, 34. Rätkä, 35. Leppässilta, 36. Makiaisaro, 37. Kullathauta, 38. Kasakkamännikkö, 39. Röpäkänpassi.

Kolumni

Kantelu on osa oikeusturvaa

Hallituksen kuntauudistuskaavailut ovat saaneet tyrmävään vastaanoton ympäri Suomea. Päijät-Hämeen kunnat vastustavat varsin yksituumaisesti kunnallishallinnon rakennetyöryhmän esityksiä Lahtea lukuun ottamatta.

Hallituksen ministeriön virkamiehillä teettämän suunnitelman ja kuntaministerin lausuntojen mukaan nykyinen kuntarakenne ei käytännössä vastaa kuntajakolain tavoitetta. Yli kolmannes suomalaisista käy työssä yli kuntarajan, eikä valtaosa kunnista kykene itse järjestämään asukkaiden palveluja.

Voimassa olevan kuntajakolain mukaan kuntajaon kehittämisen tavoitteena on elinvoimainen, alueellisesti eheä ja yhdyskuntarakenteeltaan toimiva kuntarakenne. Hallituksen ministerit ovat sitten tehneet ns. kuulemiskierroksen maakuntiin. Paikalle on kutsuttu kuntien edustajat ministerin ja virkamiesten sanaa kuulemaan ja lausumaan muutamassa minuutissa kantansa asiaan.

Asikkalan puolesta kävi kunnanjohtaja kertomassa kunnan vastustavan kannan. Lisäksi kunnanhallitus on tehnyt kantelun oikeuskanslerille. Kantelussa pidetään kuntauudistukseen liittyvää kuntien kuulemistapaa lakien ja hyvän hallintotavan vastaisena. Kantelua ja kunnanjohtajan lausuntoja ovat kovin sanoin arvostelleet muutamat Asikkalan kunnallispoliitikot. Myös paikallinen valtamedia, Lahdessa ilmestyvä Etelä-Suomen Sanomat, on ymmärrettävästi liittynyt arvostelukuoroon väittämällä Asikkalan jatkavan kiukutteluun, pitämällä kantelua yliampuvana toimena ja syyttämällä kunnanjohtajaa kiitosvelan maksusta.

Oikeuskanslerille osoitetussa kantelussa katsotaan, että kuntien kuulemiskierros on näennäinen, koska vastaamiseen tarvittavia asiatietoja ei ole annettu kunnille. Aikaa asiaan perehtymiseen ja vastaamiseen on annettu vain parisen kuukautta. Kuntia ei liioin ole tosiasiallisesti kuultu kunnallishallinnon rakennetyöryhmän selvityksen aikana. Kaikki nämä aikataulut ja vastausvaatimukset loukkaavat vakavasti

kuntien perustuslaillista oikeutta itsehallintoon ja asukkaiden demokraattisia oikeuksia.

Kantelussa todetaan lisäksi, että menettely rikkoo Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan määräyksiä. Tuossa peruskirjassahan todetaan, että paikallisviranomaisten aluerajoja ei saa muuttaa neuvottelematta ensin asianomaisten kuntien kanssa. Euroopan neuvosto on Euroopan vanhin ja laajin poliittinen yhteistyö- ja ihmisoikeusjärjestö. Neuvosto pyrkii mm. edistämään jäsenmaidensa yhtenäisyyttä, suojelemaan ihmisoikeuksia ja moniarvoista demokratiaa.

Peruskirjan ohjeistuksessa korostetaan, että päätöksenteon tulee perustua osapuolten väliseen hyvään vuoropuheluun. Keskustelu on käytävä riittävän ajoissa ja sen on tarjottava osapuolten käytettäväksi kaikki olennainen aineisto ja informaatio. Keskustelun on oltava julkinen ja läpinäkyvä.

Asikkalan kunnan kantelussa pyydetään oikeuskansleria paitsi tutkimaan menettelyn laillisuus myös keskeyttämään laittomin tavoin tapahtuva kuulemisprosessi.

Kantelu on mielestäni varsin asiallinen ja oikeutettu. Kantelua kannattaa ja pitääkin käyttää, jos katsotaan oikeusturvan vaarantuvan eikä muuta ”valitusmahdollisuutta” ole käytettävissä. Kantelua käyttävät yleensä yksittäiset ihmiset, mutta se soveltuu aivan hyvin kunnankin käyttöön. Jos yksittäinen kuntalainen katsoo viranomaisen loukanneen oikeusturvaansa, kantelua pidetään yleisesti aivan oikeutettuna. Kukaan ei silloin väitä, että kantelijalla on vain poliittiset perusteet tai pahat ajatukset mielessä, mutta kun kunta tekee kantelun tai kunnanjohtaja puolustaa kunnan itsenäisyyttä, osa joukosta on heti syyttämässä poliittisesta pelistä.

Ylintä laillisuusvalvontaa hoitavat Suomessa oikeuskansleri ja eduskunnan oikeusasiamies. Kantelu on tehty oikeuskanslerille, jonka tehtävä on kaksinainen. Hän valvoo valtioneuvoston toimien lainmukaisuutta mutta myös perus- ja ihmisoikeuksien toteutumista ja viranomaisten toiminnan laillisuutta. Oikeuskansleri istuu siten tavallaan kahdella pallilla: valtioneuvoston juristina ja kansalaisten oikeusturvan vaalijana. Tämä ei ole välttämättä paras mahdollinen yhdistelmä. Ja valitettavasti nykyinen oikeuskansleri ei joidenkin oikeusoppineiden mielestä ole toiminut kovinkaan tomerasti tehtävässään. Lienee selvää, että prosessia hän ei missään tapauksessa keskeytä. Siihen hänellä ei liene valtuuksia, mutta toivottavasti hän edes kiinnittää vakavasti valtioneuvoston huomiota Asikkalan esittämiin epäkohtiin. Aihetta on varmasti.

Pentti Etu-Seppälä

Onnistuneet pilkkikisat Talassaaressa

Äinään Maamiesseura ja Äinään Pyrkivä järjestivät toista kertaa yhdessä pilkkikisat sunnuntaina, 25.3. Talasjärven jäällä. Päivä oli menestys: aurinko paistoi, sekä pilkkijöitä että kannustajia oli runsaasti, ja kuuma kahvi makkaran höysteenä maittoi. Päivän yllätysvoittaja oli Marja-Liisa Frilander, joka pesi koko joukon 2652 gramman kalasaalillaan. Kisojen järjestelyistä ilmoittautumisten, punnitusten ja tulosten osalta vastasi Maamiesseuran sihteeri Asko Humpila.

Pilkkikisojen tulokset

Miehet: 1) Matti Salojärvi (1703g) , 2) Paavo Niemimäki (1516g, 3) Juhani Humpila (1501g), 4) Pauli Ahonen (1312g), 5) Olli Humpila (1278g) , 6) Erkki Rantamäki (1105g), 7) Veijo Tikkala (922g), Olli Kommeri (734g), 9) Mauri Ahonen (674g), 10) Erkki Ahonen (648g), 11) Risto Sakari (603g) , 12) Kyösti Kämpölä (567g) , 13) Heikki Aaltonen (320g), 14) Risto Nurminen (302g), 15) Asko Humpila (186g), 16) Arto Salojärvi (171g) , 17) Erkki Tuomaila (161g), 18) Petri Lohtari (141g), 19) Hannu Sipilä (107g) , 20) Ahti Jussila (45g) , 21) Arto Huttunen - .
Naiset: 1) Marja-Liisa Frilander (2652g), 2) Irma Kinnunen-Salojärvi (1472g), 3) Anne Tommo (937g), 4) Sanna Lohtari (803g), 5) Päivi Salojärvi (661g), 6) Riitta Kämpölä (619g), 7) Tuula Sakari (531g), 8) Enni Aaltonen (396g) , 9) Marika Piironen (213g), 10) Sole Seppälä (23g).
Nuoret : 1) Toni Seppälä (521g), 2) Iiro Seppälä (450g), 3) Inka Salojärvi (157g), 4) Leo Seppälä (93g)

Arto Salojärvi keskittyy kalojen narraamiseen.

Asko Humpila oli tarkkana kalojen punnituksessa.

Pyrkivällä aktiivinen alkuvuosi

Hyvän talven myötä Äinään Pyrkivän toimintakin on lähtenyt liukkaasti käyntiin. Koulun jää on ollut hyvässä kunnossa, ja se, kuten uusi lämmin ja valaistu koppikin, ovat olleet kovassa käytössä. Arto Salojärvi on perinteiseen tapaan ahkeroinut latuja hiihtäjille. Lauantaina 18.2. järjestettiin onnistunut talvitapahtuma koulun kentällä: hiihtokilpailun lisäksi ohjelmassa oli kyläin välinen luutapallopturnaus ja tarjolla kahvia, makkaraa ym. Kylpyläretki Nokian Edeniin veti lähes täyden bussillisen väkeä. Keväällä ohjelmassa on taas tarjolla runsaasti yhdessä liikkumisen iloa. Äinään Pyrkivän johtokunnan kokoonpano on ennallaan, mutta tehtävät ovat viimevuotisesta hieman vaihtuneet: puheenjohtajana toimii Kyösti Kämpölä, sihteerinä Anne Tommo ja jäseninä ovat Katariina Kokko, Markku Riukka, Juha Peltomaa ja Sole Seppälä.

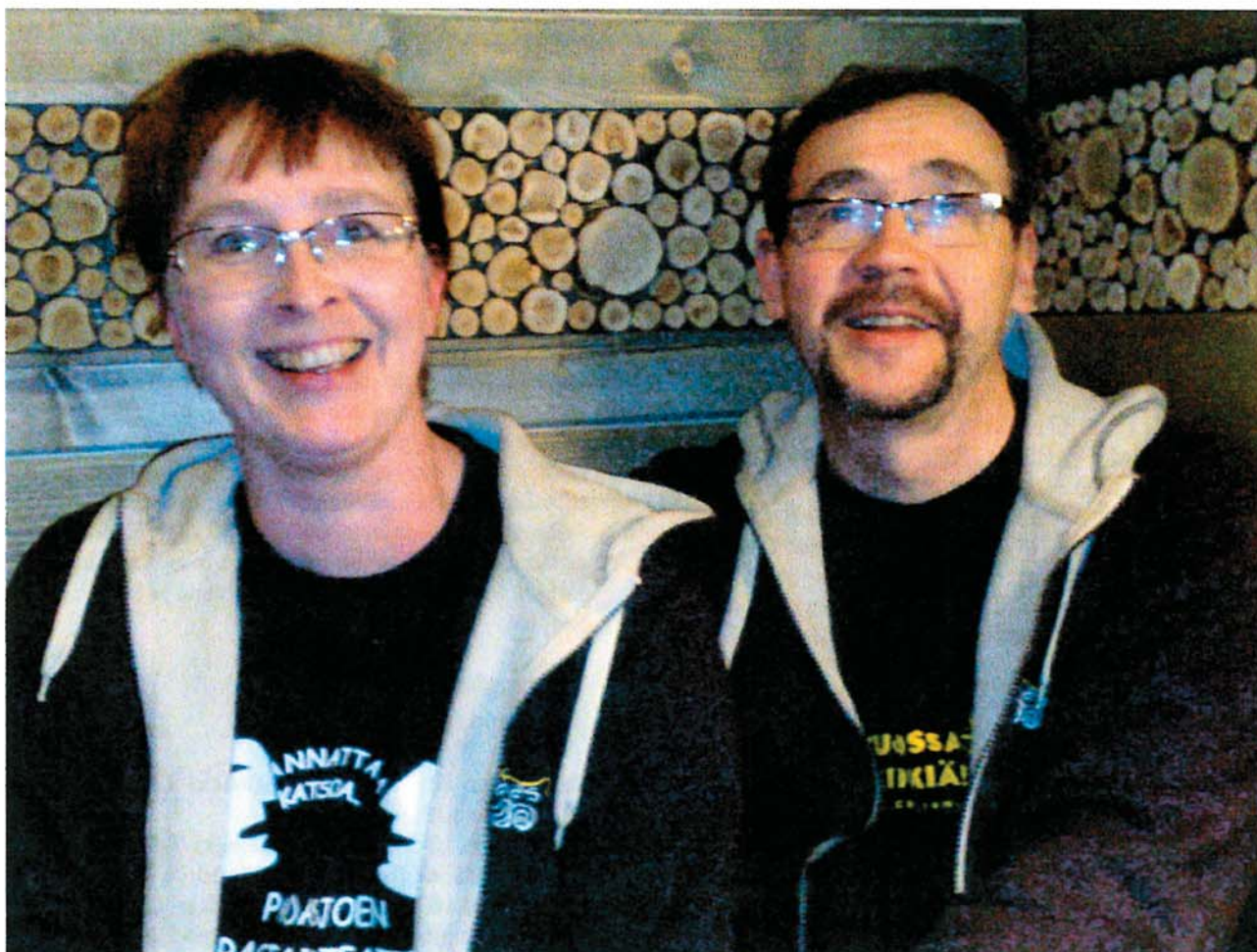
Tule mukaan liikkumaan

Su 15.4. klo 10 Iso-Äiniön kylälenkki. Lähtö Paavolan pihasta. Vetäjänä Airi Paavola.
Su 22.4. klo 10 Vähimaan kylälenkki. Lähtö Murron pihasta. Vetäjinä Ilkka ja Liisa Murto.
Su 29.4. klo 10 Myllykselän kylälenkki. Lähtö Talomuseon pihasta. Vetäjänä Hemmo Honkala.
Su 6.5. klo 10 Joenniemen kylälenkki. Lähtö Talassaaressa. Vetäjinä Antero Valtola ja Anne Tommo.
Su 20.5. klo 14 Pyöräretki. Lähtö Seurantaloon pihalta Seppo Riukan johdolla. Säätövara.
Ma 4.6. klo 18 Yleisurheilutapahtuma koulun kentällä ja klo 19 Pesäpalloa koulun kentällä
Ma 11.6. klo 18 Pesäpalloa koulun kentällä
Ma 18.6. klo 18 Pesäpalloa koulun kentällä
Ma 25.6. klo 18 Pesäpalloa koulun kentällä

Kiljusen herrasväki naurattaa ja laulattaa

Kyliemme asukkaista löytyy monenmoista lahjakkuutta: on taiteilijoita, muusikoita, urheilijoita, puuseppiä, kellontekijöitä ja vaikka mitä. Viime vuosina yhä useammin näkyviin on tullut Padasjoen kesäteatterissa räiskyvä näyttelijäpariskunta, Eija Niinimäki

ja Markku Kiljunen, joka on esiintynyt omissa Kaamosiltamissammekin. Aktiivisesti Vääksyn Laulu-Veikoissa ja Asikkalan kirkkokuorossa mukana oleva Markku on tuttu myös joululauluiltojemme laulattajana.

Työn ja näyttelämisen ohella Eija ja Markku saunovat kauniissa saunassaan, kalastavat, sienestävät, marjastavat, kiertävät konserttimatkoilla Virossa ja osallistuvat pääsiäisenä esiintyjänä Kärsimystienäytelmään Lahdessa ja Asikkalassa.

Kesäteatteritoiminta on pariskunnan yhteinen intohimo. 41-vuotias Eija lähti toimintaan mukaan työtoverinsa houkuttelemana vuonna 2001, ja huolehti aluksi yleisön kahvituksesta, siirtyi sitten kuiskaajaksi ja siitä edelleen näyttelijäksi. 52-

vuotias Markku puolestaan tuli Padasjoen kesäteatteriin vuonna 2007 näyteltään sitä ennen 5-6 vuotta Wellamon musiikkiteatterissa, Haikeissa Kopsuissa. Pari vuotta meni Markulla

teatterit vielä päällekkäin, mutta sitten kesäteatteri sai hänet täydellisesti valtaansa.

Yhteinen sävel myös yksityiselämään löytyi vuoden 2008 näytelmässä *Kahen akan loukussa*, jossa Eija ja Markku esittivät vastaviihittyä avioparia hääyökommelluksineen. Seurauksena oli niin sanottu ”harrastustapaturma”, eikä aikaakaan, kun Markku muutti Vääkystä Eijan luo Iso-Äiniölle, Kirkolantielle. Viitailasta kotoisin oleva Eija itse on asunut Iso-Äiniöllä alkujaan isotätinsä Lydia Niinimäen omistamalle tontille rakennetussa talossaan vuodesta 1997 lähtien.

Kesäteatteri on oma maailmansa

Padasjoen harrastajateatterin ylläpitämällä kesäteatterilla on alkamassa toiminnan kahdestoista kesä, ja yleisön kiinnostus teatteria kohtaan on kasvanut vuosi vuodelta. Viime vuosien näytelmät ovat olleet suuria menestyksiä. Julkisuuteen nousi erityisesti vuoden 2009 näytelmä *Lehmänmaitoa ja mansikoita*, jolla Padasjoen kesäteatteri voitti Ylivieskassa järjestetyn kesäteatterikilpailun. Sinä vuonna teatterin katsojamäärä Padasjoella hipoi kahden ylimääräisen näytöksen siivittämänä kolmeatuhatta, mutta ihan normaalioloissakin esimerkiksi viimevuotinen *Lusikanmitta kuolemasta* -näytelmä veti yhteensä jo 2800 henkeä katsomoon. Myös Äinään seudulta käydään vuosittain ahkerasti kesän näytelmää katsomassa.

”Pieni kesäteatteri on ihan oma maailmansa, ja siinä kaikki ihmiset näyttelijöistä kahvittajiin ovat vapaaehtoisesti mukana. Meitä on kaikkiaan noin 20, joista noin 12 on näyttelijöitä ja loput muita toimijoita. Näytelmien ja kesäteatterikauden toteuttamisessa kaikki tekevät kaikkea, mutta kuitenkin niin, että hyödynnetään mukana olevien eri ammattiryhmiin kuuluvien osaamista. Minä olen esimerkiksi koulutukseltani rakennusteknikko ja töissä kiinteistörakennusfirmassa, ja Markulla on vastaavasti kokemusta ja osaamista, joten me olemme ottaneet vastuullemme lavasteiden tekemisen. Markku on musikaalinen, joten hänen rooleihinsa tulee myös laulua, minä taas en laula lainkaan”, Eija kertoo.

”Kesäteatterissa näytteleminen vaatii pitkäjänteistä sitoutumista. Teatterikausi kestää kesäkuun lopulta heinäkuun loppupuolelle, mutta harjoittelu meillä Padasjoen teatterissa alkaa viimeistään maaliskuun alussa. Ensin kerran viikossa, toukokuussa harjoituksia on jo sitten kaksi kertaa viikossa. Siitä tahti tiivistyy niin, että kesäkuussa, ja etenkin heinäkuussa lähes asumme näyttämöllä, Padasjoen museolla. Riittävä harjoittelu takaa sujuvuuden, ja siksi vedämme näytelmän noin sata kertaa läpi ennen ensi-iltaa”, Markku kuvailee kesäteatterilaisten työskentelyä.

Näytelmän valinta, roolijako, harjoittelu, musiikki ja koko paketin kasaaminen valmiiksi teatteriesitykseksi ovat tavallisessa teatterissakin valtava operaatio, mutta vaikka mittakaava on pienempi, samat kuviot toteutetaan myös kesäteatterissa. Siellä se tapahtuu kuitenkin täysin vapaaehtoisin voimin, oman työn ohella.

”Hyvän näytelmän löytäminen on tietenkin ratkaiseva juttu. Padasjoen kesäteatterissa etsimme kunakin vuonna mieluisan näytelmän joko Näytelmäkirjailijoiden liiton nettisivuilta löytyvistä tai suoraan liittoon kuulumattomilta kirjailijoilta hankittavista näytelmistä. Näytelmää ratkaistaessa pitää olla tiedossa, kuinka monta näyttelijää tarvitaan, montako mies- ja naisroolia sekä minkälaisessa ympäristössä näytelmän tarina toteutetaan. Näytelmä valitaan yhdessä, mutta vasta ohjaajan hyväksynnän jälkeen valinta on selvä. Roolijako lokahtaa sitten paikoilleen omien toiveiden ja yhteisten näkemysten perusteella sekä lopulta ohjaajan päätöksellä. Päärooleissa vuorotellaan, ja jokaiselle löytyy yleensä paikka”, Eija ja Markku kertovat.

Ohjaajalla on tärkeä merkitys

Padasjoen kesäteatterin perustamista aikanaan esittänyt Svante Korkiakoski toimi viime vuoteen saakka kesäteatterin ohjaajana. Ensi kesänä ohjaajana on luokanopettaja Riitta Keinänen-Korpela, joka on ollut kesäteatterin näyttelijänä mukana alusta lähtien ja on Seija Helmisen sekä Anita Heinon ohella Padasjoen harrastajateatterin perustajajäseniä. Hän toimii myös yhdistyksen puheenjohtajana ja ohjaa ensi kesän lisäksi Padasjoen teatterin vuotuisen talvinäytelmän sekä Wellamon musiikkiteatterin näytelmät.

Kahen akan loukussa -näytelmässä 2008 vastaviihityt aloittelemassa hääyötä: morsiamen puvun vetoketju jumissa, sulhasen housut hermostuksesta putoamassa ja anoppi tulossa pilaamaan loputkin.

” Uusia kasvoja aina kaivataan, kaikki halukkaat ovat tervetulleita mukaan. Varsinkin miehistä on aina pula. Näyttelijäjoukossamme ei suurta vaihtuvuutta tapahdu, mutta kaikki eivät osallistu talvinäytelmään, ja joillakin ei taas ole mahdollisuutta sitoutua kesänäytelmään. Riitan koulusta olemme saaneet ryhmäämme uusia nuoria näyttelijöitä, joista osa on hänen johdollaan käynyt muun muassa Lontoossa esittämässä Kalevala-aiheista näytelmää.”, totevat Eija ja Markku.

Ohjaajan merkitys on heidän mielestään tärkeä, ja yleensä yhteisymmärrys löytyy. Pienempien roolien kohdalla saatetaan joskus turhautua, koska merkityksen ja luonteen löytäminen on vaikeampaa kuin päärooleissa.

Vaativaa kaikille oli esimerkiksi viime kesän näytelmässä pohjalainen murre, jota jouduttiin todella harjoittelemaan, ennen kuin se hämäläiseltä joukolta sujui.

Näyttelemässä ollaan mukana vaikka sairaana, ja siitä on hyvänä esimerkkinä Markun nilkan murtuminen juuri vuoden 2010 ensi-illan edellä. Kun tilanne selvisi, ohjaaja muutti näytelmän

toteutusta siten, että kyynärsauvojen kanssa kävely kuului roolihenkilön kuvaan. Näin päästiin kunnialla kesäteatterin kannalta täpärästä tilanteesta, vaikkei näytelmän esitys toisensa jälkeen Markulle todellakaan mitään sairauslomaa ollut!

Kirkkoväartin kolmas kortti kesän näytelmä

Ensi kesänä Padasjoen museolla Nyystölässä taas tapahtuu. *Kirkkoväartin kolmas kortti* -näytelmä kertoo tarinan sadan vuoden takaa, ja luvassa on hauskaa sanailua Korholan pihamaalla. Markku esittää siinä Korholan Roope-renkiä ja Eija naapurin leskiemäntää, Amaliaa. Näytelmän ensi-ilta on 28.6. ja viimeinen esitys 22.7.

Teatterikausi sisältää 19 näytöstä, ja harjoitukset ovat täydessä vauhdissa.

Teksti: Leena Etu-Seppälä
Kuvat : Leena Niinimäki
ja Leena Etu-Seppälä

Hankkeen puuhamiehet Raimo Salmela ja Juha Kampilla tarkistavat tuliterän lintutornin kaiteiden korkeutta. Lopputulos oli, että koroketta pitää nostaa, jotta lyhyemmätkin pystyvät kiikaroimaan.

Luontokeskus valmistuu kesäksi

Luonnon tapahtumien seuraaminen ja mahdollisuus liikuntaan ja virkistäytymiseen lisääntyvät kesällä ratkaisevasti, kun luontokeskus valmistuu. Äiniönjoen varteen Kari Lohtarin tarkoitukseen varaamalle maalle on raivattu puolen kilometrin pituinen luontoreitti.

Rehevän kasviston lomassa jokea myötäilevän polun puoliväliin on rakennettu lintujen tarkkailutorni. Reitti päättyy uimarumpille, mikä on raivattu joenuomaa syventämällä ja laajentamalla. Luontoreitin lomassa on kaksi matalaa kalojen kasvatuslammikkoa. Ne täydentävät alueen luonnon monipuolisuutta.

Monet pikkulinnut pesivät ja viihtyvät luontokeskuksen puissa ja tiheässä kasvustossa. Vesilinnut pitävät rehevän kasvuston omaavista matalista lammikoista.

Enni Aaltonen, Airi Paavola ja Pirkko Lohtari olivat ahkerasti mukana syksyn talkoissa, joilla siistittiin luontokeskuksen ympäristöä.

Uimarumpilla on laavu grilleineen. Rumpilla on mukava retkeillä ja viettää aikaa,

välillä pulahdaen laiturilta raikkaaseen raikkaaseen veteen uimaan.

Luontokeskuksen rakentaminen aloitettiin vuoden 2011 alussa. Projekti valmistuu tämän vuoden loppuun mennessä. Hankkeen kustannusarvio on 23800 euroa. Leader-rahoituksena saatiin 75 % rahoitus. Loput rahoitetaan kyläyhdistyksen omin rahavaroin ja talkootyönä.

Valtaosa työstä onkin tehty kyläläisten talkoovoimin. Ainoastaan uimarumpin kaivaminen, tiestön raivaus ja lintujen tarkkailutornin valmistus on hoidettu paikallisten yrittäjien voimin.

Teksti: Raimo Salmela
Kuvat: Pentti Etu-Seppälä

Lyhyesti

Infokeskus loistaa pimeässä

Äinä-Vähimaan kyläyhdistys pyrkii pitämään asukkaat hyvin ajan tasalla asioista ja tapahtumista. Tiedottamisen välineinä kyläyhdistyksellä on kolme kertaa vuodessa ilmestyvä Äinämöinen-lehti, omat verkkosivut (www.phnet.fi/kylat/ainaavahimaa) sekä toiminta-alueen kymmenen ilmoitustaulua.

Vuoden 2010 syksyllä valmistui Ikosojan- ja Tuukkalantien risteykseen kyläyhdistyksemme Infokeskus, josta tuli tiedottamisen keskeinen paikka. Tässä Ikosojantie 95:ssä sijaitsevassa katoksessa on lehtilaatikko, ilmoitustaulut, alueen kartta, kuntokilpailulaatikko ja kiinteät penkit. Viime kuukausien aikana vanha kartta on korvattu uudella, ja infokeskus on saanut komean valaistuksen.

Kyläläiset pitävät Infokeskusta sijainniltaan

erinomaisena, ja ohikulkijatkin voivat tarkistaa kartasta matkareittinsä. Siistiin ja mukavaan katokseen voi istahtaa huilaamaan kävelylenkillä ja juttelemaan ystävien kanssa. Päijät-Hämeen Kylät ry on palkinnut Infokeskuksemme 200 euron viestintäpalkinnolla.

Kyläyhdistyksen lunnunpöntöt myynnissä

Pikkulinnut kolkuttelevat jo ovilla, mutta vielä ehdit hankkia Äinä-Vähimaan yhdistyksen lunnunpönttöjä! Pönttö maksaa 18 euroa kotiin tuotuna kyliemme alueelle. Soita Raimo, puh. 0440 312214 tai Olli 050 5312402

Kylätoimikunta kiittää ja toivottaa kaikille virkistävää kevättä

Kiitokset Sokevalle

Äinämöinen on jälleen ilmestynyt Sokeva Oy:n ansiokkalla myötävaikutuksella. Yhtiö on entiseen tapaan kustantanut lehden monistamisen. Tästä suuret kiitokset.

Toimitus

Kylämarkkinat 12.5. Lahdessa

Maakunnan 15-vuotisjuhlamarkkinat ovat Lahden satamassa lauantaina 12.5. Teemana on Juhla. Asikkalan kunta on varannut yhteisen ilmaisen teltan, jossa kylät voivat esitellä tuotteitaan ja toimintaansa. Yrittäjät, käsityöläiset ja palveluiden tuottajat tulkaa mukaan.

Markkinoille tulee olemaan paljon myyjiä ja runsaasti yleisöä. Kannattaa osallistua, mitään osallistumismaksuja ei ole. Lisätiedot ja ilmoittautumiset Raimo, 0440-312214

Pikavuoro pysähtyy Iso-Äiniöllä

Joukkoliikenneyhteydet parantuivat vuodenvaihteessa Äinään seudulla tuntuvasti, kun Iso-Äiniölle saatiin pikavuoropysäkki.

Nyt Vääksyyn ja Lahteen pääsee bussilla noin tunnin välein klo 6.30 lähtien. Vuoroja on pitkälti toistakymmentä. Ensimmäinen bussi lähtee jo 2.35 ja viimeinen klo 20.55. Helsinkiin on mahdollista kulkea runsaalla kymmenellä linja-autovuorolla.

Helsinki-Vantaan lentoasemalle yhteyksiä on seitsemän. Ensimmäisellä ehtii lentoasemalle kello 4.25 ja viimeisellä kello 00.00. Matka lentoasemalle kestää tunnista 50 minuutista kahteen tuntiin 40 minuuttiin. Paluu lentoasemalta onnistuu myös helposti pikavuoroilla.

Jos haluaa lähteä bussilla tutustumaan Jyväskylään, yhteydet ovat sinne yhtä hyvät kuin Helsinkiinkin päin.

Nyt vain busseja käyttämään. Pysäkit ovat Myllykseläntien risteyksessä.

Tiesäätä tarkkaillaan Iso-Äiniöllä

Iso-Äiniö piirtyy Suomen kartalle säähavainnoillaan. Päijät-Hämeen yksi havainnointipiste sijaisee Iso-Äiniöllä valtatie 24:llä Myllykseläntien risteyksessä. Muut maakunnan havaintoasemat ovat Mäntsälän Levannolla, Hollolan Miekkiössä, Heinolan Vierumäellä, Sysmän Onkiniemessä, Joutsassa tiellä 4 ja Hollolan Toivolassa tiellä 12.

Automaattiset tiesäähavainnot päivitetään jatkuvasti Liikenneviraston sivuille. Säähavaintotiedoissa kerrotaan, paljonko on ilman ja tien lämpötila, sataako vai onko poutaa ja millainen on kulloinenkin keli. Liikenneviraston sivuilla on myös kelikuvaa Kiikarmäeltä, jossa sijaitsee tiehavaintokamera.

Tämän vuoden tapahtumat

Kyläyhdistyksen tapahtumista vuodelle 2012 lisää tietoja löytyy myös mm. Infokeskuksesta, kyläyhdistyksen kotisivuilta, Äinämäisestä sekä kyliemme ilmoitustauluilta.

Toukokuu 12.5. Kylämarkkinat Lahdessa,
17.5. Iso-Äiniön luontokeskuksen vihkiäiset

Kesäkuu 10.6. Omat kylämarkkinat Seurantalolla klo 12 – 15

Heinäkuu 18.7. 1950-luvun tunnelmatanssit Seurantalolla klo 18

Elokuu Äinämäinen 2/2012 ilmestyy

Syyskuu kuntoliikuntakilpailu syys-lokakuun ajan

Joulukuu Äinämäinen 3/2012 ilmestyy,
13.12. Ohjelmallinen joululauluilta Niemimäessä
18.00

Muitakin mukavia tapahtumia saatetaan järjestää. Kaikki mukaan viihtymään!

Yhteystiedot

Äinä--Vähimaan kyläyhdistys ry

(Äinä--seudun kyläyhdistys)

Postiosoite on sama kuin
puheenjohtajan osoite.

Äinä-- Seutu -nettilehden osoite:
http://www.phnet.fi/kylat/ainaava_himaa/

Kylätoimikunnan jäsenet 2011

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kamppila,
varapuheenjohtaja
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@pp.phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki
sihteeri, rahastonhoitaja
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Heikki Aaltonen
Tuukkalantie 6,
17450 Iso-Äiniö
Puh. 0400 682629

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81,
17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnosti.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
olavi.harjula@gmail.com
Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari
Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14,
17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.com
Puh. 0400 716609

Markku Riukka
Myllykseläntie 196,
17450 Iso-Äiniö
markku.riukka@phnet.fi
Puh. 0400 897545

Äinä--möinen

Äinä--möisen toimittajat ja
kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Sokeva
vaativaan ammattikäyttöön

Pro

Jälleenmyynti:
K-Rauta Prisma
Starkki Oy Ab Agrimarket
Rautanet

www.sokeva.fi